



## DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Foi'a acést'a va esi de döue ori pe luna, pone la regulare; éra de aici in colo o data pe septemana, ca si pone acilea: Marti sér'a. — Prenumeratiile se priimescu in tóte dilele.

Pretiulu pentru Ostrunguri: pre anu 6 fi. pre  $\frac{1}{2}$  de anu 3 fi. pre unu triluniu 1 fi. 50 cr. éra pentru strainetate: pre anu 8 fi. pre  $\frac{1}{2}$  de anu 4 fi. pre unu triluniu 2 fi. in v. a. Una exemplariu costa 15 cr.

Tóte siodieniele si banii de prenumeratiune sunt de a se tramite la Redactiunea diurnalului:  
Aradu, Strat'a Teleki-ana, nrulu 27.

Insertiunile se priimescu cu 7 cr. de lilia, si 30 cr. taese timbrale.

## De cine să mai auscute Tatalu cerescu?

*Tieranulu:*

„A-totu-puternice! mai opresce recél'a si plói'a acést'a multa; căci altecum ni se prepadescu semenaturele si nu vomu avè panea de tóte dilele.“

*Calciunariulu:*

„Dà, Dómne, totu asiè, ca sà nu póta amblá ómenii — desculti!... éra noi ca sà potemu impletí cele ce sunt ale imperatului — imperatului, si cele ce sunt ale lui Ddieu — lui Ddieu.“

*Rusii:*

„Boge nasi! opresce torrentulu ploiloru cestoru mari, ca sà potemu trece Dunarea, pentru elibera-rea crestiniloru de sub jugulu pagani loru, intru prémarirea lui Tatalu Savaotu!“

*Turcii:*

„Plóa tare plóa, — Ploitia curata, Dela Allah data, Riulu sà nu séca, Musculu sà nu tréca, Ca sà prepadesca Tiér'a Ta turcésca, Ghiaurii pagani Cu armele 'n mani!... (§)

## La prohodulu Turciei.

(Cum au sà cante ungurii.)

— Bine esci cuventatu Dómne, invétia-ne pre noi indeprtariile tale, Ca sà nu ne mai luamu de alta data dapa bolondù de softale.  
— Cét'a turciloru a aflatu isvorul peritunei si usile cele deslaudente, Sà adamu si noi calea pr'in pocaintia, că Dieu noi suntemu oile cele perduite. Chiamați-ne poștelerorul Européen pre noi prepadiții 'napoi, Si ne faceti cu minte si cu prudintia precum suntemu deajuns, Că vi promitemu, că de-a-ci 'nainte vomu si cu minte si prevedetori, Nu ne vomu aruncá 'n propaste, ca caprele pe rîpe dapa florii.  
— Cu adeveratu desertatiune sunt tóte: vieti'a acést'a e umbra si visu, Căci chiaru asiè s'a intemplatu precum nenea „Gur'a Satului“ mai devinadi ni-a predispus.  
— In desertu se tulitura totu sufletulu ungurescu, déca „na-ni“ potere, Si trebbe sà facemu numai aceea, ce „hunczut“-ulu némtiu din Beciu cere.

*Corulu lui „Gur'a Satului“:*

— Duceti'-ve dela noi satane in foculu si pirjolulu celu de veci, Care e gatita vóa si slugiloru vóstre; c'ati fostu pré de totu buieci. Neci nu vremu si sciumu de voi, duceti'-ve pe urm'a celoru reposati, Sà scapamu de voi o data, că destulu amu fostu striviti si 'natenati.

*Tibulu.*

## O recomandatiune de a nostra.

„Intreprinderile de immortantare“ se plangu, că nu pré facu treburi pe la noi.

Se pôte, că pe la noi nu moru atâta, căti cei dela disele intreprinderi ar voi.

Dér' déca la domni'a-loru e vorba tocmai de trebisore, si inca de treburi mari, a-poi gratuitu li recomandâmu, sà-si iee catrafusele de pe a-ici, si sà se duca pe campurile de resbelu, unde siguru voru potè immortantá pe fia-care dì destui, si asiè in scurtu tempu si pe usioru voru deveni milionari. Probandum est!

„Gur'a Satului.“

Tiflisu, 14. Maiu, n. 1877. Amu luatu cu asaltu fortăreti'a turcésca Ardahanu. Dobendi mari in tunuri (83), munitiuni si victuale. Perderile nostra 235. „ómini“ si 5. „oficiri.“ (Amu scintu-o, că óminii nu-sa oficiri, dér' ea oficirii sà nu fia ómini, pone acum nu amu scintu-o.)  
*Red.*

## Telegramu rusescu.

## Cărți și solii.

D'in varmegi'a: Pestriti'a, anulu resmeritiei, sun'a soțiaclorunguresci, dilele Cu-Cosului.

Motto: „Et monere, et moneri proprium est verae amicitiae.“  
Cicero.

## Cinstite Mosiu-Guritia!

Abia, abia ne mai desghiciam și noi cesti de sub munte, macar că năua ni sta inca lipea în și sub ferești.

Auleo! Scie Domnedieu ce-o mai fi de capulu nostru.

Lumea e rea. Adeca nu *lumea*, ci domnii dilei cei unguresci, — voiam să dicu *ómenii*; căci nu ungurii facu *lumea*, ci *ómenii*. Da, *ómenii* sunt rei. Il bate Domnedieu facia-facăsiu, și totu-si nu se pocăieseu. De-o parte resmeriti'a (scie Hantatarulu ce-o mai face Muscalulu), de alt'a batai'a Tatalui d'in ceriu; că-ci frigulu, ninsoreea, plăi'a rece și alte calamitati, ce se gramadescu a-supr'a-ne, pare-că nu voru să aiba sfersitu. Me Hercle, pr'in partile noastre ori-unde te intorci — nu dai decât preste scene sfasiatōrie de anima, decât preste lacrime și suspine. Audi numă a-ici: o mama plange, pentruă i ruculuesc fetiorulu *ghibosu* in *tabara la horvodi*, desă aceasta i dice: „nu plange, mama, că döra *voinicii* (!) mergu a-colo;“ colea o veduya 'să tiene capulu in punni și-si sörbe lacrimele, pentruă i-a luat jucătieul, inspectorelui de dare — Alegutiu, — invelitōrea de pre patu pentru portia. Să minunatu e acestu Alegutiu intre mameleuci. Mai cu de-alesu cum scie pune pre capulu ómenilor „jövedelem-adóság“-ulu (adeca „Einkommen-steuer“-ulu, ca să fiu mai bine precepptu). Astă tacea pre parintele Simionu pentru o casa, ce sta *pustia*, cu o atare dajde; ér' pre drus'a seu Lazaru delunga Siantiu, după ce acesta 'lu *omeni* omeneșce la cas'a sa, cu ce adeca i-a datu Domnedieu, după *munca de dreptu*, — i-a pusu unu „Steuer — pe — fundu“ de vr'o 50 fl. in valuta, sub cuvantu, că restăza de mai multi ani cu darea de venit. Déca i replică ceva bietii jupanului Leizar Al., — și dicea laconice: „Hiába! trabe luvá de unde esti.“ Adeca de unde nu e, — nu se poate luvá, căci totu lovatu și papatu.

Totu asia de proslavitu e și co(s)leg'a lui Alegutiu teufel-ügyeleulu Cu-Cosiu, rectius: Berbecele.

Că o veverită sari Berbecele cu *cosiu pe spate* d'in satu in satu pr'in tota varmegi'a, că să văda cum stau trebile dăscălesci. Indata atelcusianulu „Kelet“ geniu de mintiunile inspectorelui Cu-Cosiu. Decurendu visită și S. Georgiulu. Se incortelă la pop'a. Pre acesta 'lu iscodi despre multe isvăde de ale inventiamentului și pone-ce pop'a 'lu *omeni* cu ce sciin, că se cam omeneșc domnii de omenia — se arctă celu mai bunu amicu. Indata-ce se porni catra casa, ce de-o-candata e in Pestriti'a, insinuă procesu de crima popei și dascaliloru, pentruă s'a întrebuitiati la baietiei o editiune mai nouă, asia nevinovata precum e sōrele, — d'in Bucovna daco-romanistului (?) și magiarofagului (?) Petri. Incusitiunea spaniolice se incepă cătu băti in palmi la o mai inalta poruncă; și sirimanele Bucovne ex-offo s'a transportat in Pestriti'a — pentru *trebuintele domnilorū*. Procesulu decurge. Mai-că credem, că *fontosulu* se va lipi pe nasulu parintelui și a bietilor dascali, pentruă caniele domnesci se ingeréza acum'a cu deosebire in treburile dascalesci. . . .

Asă dér' că Alegutiu are fainu colega?

Mai sunt asemenea colegi și mai mari și mai merunti in cottulu Pestritiensi, cari toti canta pe strun'a „Kos-dur; dér' las' să cante, că și *lebed'a canta numai odata in tota vieti'a sa*, „Balai'a“, — cum numesce d. Sihlému, — cass'a statului, denumumy'a e stérpa dejă, — are să intierce și după o nouă reformă va dice „alegutiu“ toturor bargatiloru netrebuintiosi, ce ni sugu medu'a să avea, cum vampirulu suge sangele.

Va fi destulu de asta-data; că-ci me temu că te voi superă și pre DTa, Mosiu-Guritia, pr'in atatea descoperiri triste. — Si a-poi atâtă voia buna mai avemu și noi de pre a-ci — cătu ne petreci dta, care pone acu nu ai pré vrutu să scii de superări. Pe de alta-data despre altele, de-ti place cumv'a de *costeinulu* meu, d'in care 'ti scotu revăștele. \*)

Să avemu, Mosiu-Guritia, cătu de desu rar'a onore!

*Peperinu.*

\*) Căte numai se punu pe revăști, tōte să mi le areti, ca asă să usiorăm lucrarile istoricilor.

„G. S.“

## Catra triumviratulu ung. d'in Rœn'a vechi'a.

Motto: „Qui adipisci veram gloriam vult — fungatur iustitiae officiis.“  
Cicero.

Tempuri grele, de ispita, au ajunsu p'a nōstra tiéra, Dela micu să pon' la mare, cu toti gemu in mari nevoi; Ar' fi tempulu ca 'upilarea și discordi'a să piéra, Să o dulce armonia să domnăsească intre noi!

Tempuri triste, de ispita, coversiescă adi ungurimea; Neci că-i pasa. Dela Tus'a pon' la celu mai slabu cocisiu, Jocă pre *Calulu buestru*, și pre tota omenimea Asurdiescă o cu fala in crucisfă să'n curmedisă.

Grele tempuri de nevoia, seracia, cutropire, Ruină astădi tiér'a ca nece candu in trecutu; Dări enorme, detori, impilări, ce-su preste fire, Horescu ungurii și astădi in ciudateculu loru butu!

Voi minari din Rœn'a vechia, plante mundre, parazite, De pr'in fieri iustrinate suflate pr'in ventu a-ici, Voi, carii v'ati facutu starea pr'in idei cosmopolite, (Ubi bene-ibi patria); *Csehi, Borta, I-A-lvici*;

Voi *tustrei*, luceferi mundri, lapetandu-ve de viti'a, Care v'a laptatu la sinu-si, — v'ati lipită de sinu străinu: Chiaru acum, candu vodeti bine, că se cam indruga iti'a, Că sucal'a reu se-nverte, — ati versatu in noi veninu?

Chiaru acum, candu tiér'a gema și se sbuciuma in bôle Ati tornat u pe focu oleulu dusmaniei intre frati; Să-ajutati de K. viclenulu ati schimbătă a nōstre scôle, Ce ni le-au datu mosi-parintii, — 'n scoli de statu, de renegati?!

Bine! Fia-vi de óse, Slugi bune și credintiose, Némului, cui ve-nchinat; Déra v'aduceti a-minte, Că acestea 'nteplaminte, Ce cu fanaticismu pătrati,

Ale vóstre nemotenii cehii, secuui și serbii \*) Le voru scrie-n cartea négra spre a vóstra grea rusine, Aducendu-vi a-minte: că *tati grosulu are fine*!

Tempuri grele de ispita coversiescă a nōstra tiéra, Dela micu pone la mare, toti suspina in nevoi! Ar' fi tempu, ca *renegatii* și *fanaticii* să piéra, Să o dulce armonia să domnăsească intre noi! . . . .

*Peperinu.*

## O inventiă de a nōstra.

Fiiindu-că acum a-nevoia se poate capetă pasuportu generalu pentru tierile in resboiu; fiiindu-că milita de la fruntariele tieriei grigesce acum de tōte potecele; déra fiiindu-că totu-si unii teneri mai invapaiati ar dorii să tréca neobservatii: spre acestu scopu ar potè servî ca uniculu mediulocu *balonulu de aeru*, in care ar potè merge in seirea Tatalui să neobservatii și fore pasuportu!

„*Gur'a Satului*.“

\*) A se vedea diariul vienesu „Der Osten“ unulu d'in anii penultimi.

Aut.

## Bolundaici.

(§.) Junimea romana d'in Aradu, in locu sà fia ingrigită de cele ce se petrecu sì se voru in giurul nostru, arangéza unu Maialu, sà-sì petréca in draga voia.

— Asìe, asìe, sperantile natiunei mele: „Satulu arde, bab'a se péptena!“<sup>\*)</sup> . . .

(§) Fiindu-cà pe la noi gerulu a stricatu viele sì nu e sperantia sà aremu vinu multu, in schimbu amu capetatu apa destulu, de stàmu sà ne inecàmu in ea! . . .

— Dómnne, dómnne, bine ni mai ambla in tiér'a ast'a.

(§.) Muscanulu a fostu apromisu monarhiei nòstre, cà nu va trece Oltulu sì acum l'a trecutu. Pentru ast'a fapta diumetatea cea ungurésca d'in monarhia nòstra sì mai tare e superata pe elu. M'am mai trasu catra voi dice inse muscanulu pe facie — ca sà vi dau mai bune dovedi sapte despre a mea „apropiere amicala!“ (?)

(§) Dupa telegramele faurite pr'in cofetarii de corespundintii jidani pentru foile unguresci, — russi manca bataia sì un'a fugu totu in fug'a mare.

— Da da, ii va mancà bataia talpeloru, cà-ci atât'a fugu, éra mai fugu, sì totu mai fugu, pone ce numai ne vomu tredi, cà au ajunsu la Constantinopolea.

Sà scii cà mi-e resbelu! Lucru sì truda pentru bie-tii telegrafisti, cà sormanii trebuie sà ciocanésca tòta pu-sicatur'a pe telegrafu. Indata ce pusica cineva — fia sì dupa unu puiu de epure, — haid' cu pusicatur'a la telegrafu, sà-i dee ventu in tòte partile. Tòte novelelesu pline de telegramme cam de cuprinsulu acest'a: cà cel'a si cel'a a pusu pusfc'a la ochiu sì a tieluitu, cà cutarele a trasu cocosíulu puscei sì nu sà sloboditù, cà nu sciu cine a aruncat cu o bómبا de tunu sì a cadiutu in Dunare, cà bravulu pedestrasiu N. N. a taiatu urechi'a la unu inimicu. Nò ce mi-su este? Birfele. Nu da? Mai multa sfara de cătu para.

*Pe la Pute-a-pesce, pe-a-colo pr'in sfaturile domnesci éra se mai intempla cùte ceva, ce place domnilorù sì nu ni place nòa. Adeca se sfatuescu sà introduca limb'a magiara pr'in scòlele satesci, sì sà eschida pe a nòstra. Dati! dati! sì continuati cu „minden ember legyen ember és — magyar!“ cà-ci firesce numai ungurulu pote fi omu, sì numai unguru-omulu pote avè dreptulu de esistintia. . . .*

(§.) O domnisióra romana d'in A. se duce pe mai multu tempu la Seghedinu; cà-ci domnisiór'a romana d'in A. are pre „cine-va“ in — — in — — in — Seghedinu.

*Despre Óndrasiu spunu foile judovesci, cà se occupa cu pingalirea mapelor, sì cu detiermurirea hotareloru tòrilorù si imperatilor, ce au sà se formeze in resaritu. Se pote cà-sì face elu de lucru candu nu are alt'a sì cu asìe ceva, ca sà aiba jucarile pe candu éra-sì se va duce la Tis'a-Dobu.*

Bietulu pap'a acum'a la betranetie are sà véda scisiuni in sant'a lui baserica. Si a-nume: cum ungurii au sà se taie in pregiuru sì sà se faca mahomedani „ad magnam gloriam Turcorum.“

Ni-a incungiuratu ap'a pe de tòte partile orasíulu nostru, sì nu sà pututu bagá pone sì in piatia de fric'a cantanelorù, cari stetera cu baionetele pe pusice inaintea ei. Macar cà bine-ar fi fostu sà vina sì sà mai spele rugin'a sì putórea judaniloru, cà infectéza pré tare aerulu.

A-poi dà, ungurii nostrii s'au maniatu mai adeunadì fòrte tare pe romanii d'in Romani'a pentru cà acestia au lasatu pe muscani in tiér'a loru. Si erau gat'a sà mèrga densii sà invetie „mores“ pe „olahii“ cei prosti, sì sà faca renduélà in tiér'a Romanésca. Da! facu ei renduélà d'in gura sì pe-a-ici pr'in tier'a pretinsa de a loru, déra totusi mai mare nerenduélà nici la turnulu Babilonului nu poti sà afli. Kikiriki sfad'a na bucheti bucat'a.

## TAND'A sì MAND'A.



T. Mài Mandó! haid' sà mergemu noi la Romani'a.

M. Tu dici ceva; dér totu-sì sà mai asceptàmu o lèca, cà da de va vení ea la noi. . . .

T. Ce dici tu! óre sà fia dreptu cà armadíla au-saaaca are sà se duca in Posni'a?

M. Nesmintitu, cà dòra ne trebuie sì nòa unu picu de hartiu. A-poi asìe numai d'in seninu nu ni vine bine la socotéla, sà ne incaieramu de cine-va, déca altii ni dau pace. Trebuie aflatu déra ceva nodu in pa-pura.

T. Óre de unde mai pote vení atât'a plóia la noi?

M. Vine depe unde se batu muscanii, romanii sì turcii.

T. Cum asìe?

M. Asiè bine, cà tunurile cele mari de a le lui Krupp, desearcate o-data, mana nuorii toti catra noi.

T. O de le-ar fi batutu Ddieu déra tunurile Krupp, candu le-au inventat!

T. Sì se pustiescu orasiele cele frumose ale Romanicii. . . .

M. No, cum sà se pustiesca? cà dòra-su intarite cu conventiune.

T. Óre ce sà fia ast'a, cà totu romanii batu pe turci, sì muscanii stau numai sì se uita la ei?

M. Muscanii n'au datu inca de mestesügulu, de care au datu romanii.

T. Ce draci de mestesügu?

M. D'a-poi nu scii, cà romanii au inventat unu paratunetu, cu care prindu glòntiele de tunu venite dela turci sì tòte bine le conducu in Dunare?

T. Minune!!!

M. Minune nemînune, dér accea mai cà-e tocmai asìe.

\*) Si „Gur'a Satului“ ride de amenduoii.

## TRÉNC'A SÌ FLÉNC'A.



T. A-poi sora, Romania se bate cu turculu!  
F. Bate se Dicu ea.

T. D'a-poi scii tu, ce detorintia avemu noi,  
ceste ce nu suntemu intre cei ce se batu?

F. Sciu, déca-mi vei spune.

T. A-poi sà adunàmu sdremtie sì sà facemu sca-  
me pentru ranitii romani!

F. Da ce sà mai adunàmu sdremtie cu oste-  
nèla; dàmu totu ce ni-a mai remasu dela execu-  
rui unguresci de dare, — dòra sdremtie-su acele, sì  
tramitiendu-le la Bucuresci, pone a-colo de sine se  
voru face ele scame. . . . (§.)

## Ad circulandum

apud totos dascalos didacticos, sive paedagogos ex varmeghia Pistritionis.

Precumcà voi dascalii d'in tota varmeghi'a nu me  
cunosceti pre mene, cà-ci sum „homo novus“ la voi —  
nu potu sà nu vi spunu *cene sum*, ca sà sciti cene are  
sà ve dascalësca. Eu me numescu *Kukos*; sum nascutu  
in zod'ia *berbecelui*; pentrucà fia-iertatulu meu tata, ori  
pr'in ce locuri ar' petrece acum'a, avù Zodiacu la casa;  
sì nu fore scopu me lasà pre lume chiaru in Zod'ia ber-  
becelui.

Ce hasna! sì sum eu forte blându, chiaru ca unu  
berbece bêrsanescu; dér' vedi bene, numai sà-mi faca  
omulu cum eu i dicu, adeca cum vrea hâta masiulu pe-  
curariu dela Butea-cu-pescele; cà-ci altfeliu sum im-  
pungosu ca sì unu tauru d'ei buieci!

Asia sì trebue sà fia omulu! Pentrucà de nu eram  
asîa, cum asî fi potutu-o duce cu lumea, càta o-am stra-  
batutu; cum mi-asî fi potutu impleni missiunile grele  
chiaru pr'in tieri straine — candu eram popa calvinescu;  
cum asî fi potutu, in fine, deveni mesterulu vostru?

Ej-haj — bine-i de omu, candu e ca mine! Ascul-  
tati-me dar' dragii mei, in tote cîte voi spune eu, mai  
cu séma déca sciti cene sì cum sum! *Sciu linge*, dér, sì frige,  
Intrebati numai pre cei de pre ap'a d'in susu! In po-  
runca dar' sà vi fia: sà nu sciu pre nece unu din  
voi, cà ar' hasnali vre-un'a din bucovnele lui Petri;  
cà-ci in ce ciasu veti calcă acést'a porunca — veti mori  
d'in dascalia. Dóra nu de flori de cucu s'au opritu acelea  
bucovne! Causele, pentru cari s'au opritu au fostu lari-  
flari, vorbe góle. Inse intențiunea parentiésca acelor  
dela Butea-cu-heringii a fostu si este nestramutata —  
a vi dâ vîa de tote: sêmbría grôsa, ca sà fiti asîa golani  
sì desmetiati, eh! sêmbría, ca sêmbría, cà totu de pre  
spinarea altor'a va esî; dér' pana si cartile la baiati,  
pre celea alui *Gönczy Pál*, — inca vi le va dâ. Ej-haj —  
bucovnele lui Petri prelanga acestea — siu-vix. Asîe  
Dieu, pre comanaculu meu!

Asîadar faceti cum eu vi spunu, cà de nu sì nu,  
atunci nu-numai veti mori d'in dascalia, dara ve si afu-  
risescu ca unu popa romanescu, cà dòra v'am spusu,  
cà am fostu si popa, si inca pote sà fiu! A-poi pre  
romania mergu ca sucal'a. Sà aveti sanetatea, ce v'o  
poftescu eu. Pa!

*Kukos*, m. p.  
maiestru in orice.

## Anecdota.

Se tanguiá uuu domnu si-o domna unulu altuia,  
cà nu mai au ce sà dîe pentru culina si cà, vreu  
sà dicu, su seraci, n'au bani, cà i-au prapaditu pe  
„moda“ si pe alte ciguri miguri.

Intraceea barbatulu surprinse pe domna cu  
planulu urmatoriu: „Sci tu draga ce sà facemu?“

Sà ne abonamu la cutarele birtu (ospetaria)  
pentru costu, si mancamu acolo tota lun'a pone la  
fine „a conto“. Si atunci platim déca avemu bani,  
déca nu, ne mutam la altu birtu si totu asîe, po-  
ne ce vomu ave bani. Nu ti convine acestu planu  
alu meu?

De necasu bunu c! sà facemu asîe déra —  
respunse filigram'a domna.

## Doin'a ecului.

Canta eueù-n verfu de nueu,  
Doin'a trista d'in *Surduscu* \*)  
Cà romanii opincari  
Si-au alesu si ei notarii,  
Cum n'a fostu si n'a mai fi  
Càtu „Doboc'a“ va trai:  
Cà-ci punu man'a pe buglanu  
Si vi juru cà e judanu.

\*  
Bravo romanasi voinici!  
Voi nu-ti si neei candu calici! . . .  
Cà ve vedu cà toti doriti,  
Sà fiti chiaru israeliti,  
Geschäftari si mari coticari,  
Nu totu romani proletari! . . .

. . . lu.

## Dobastulu satului.

Lui *Peperinu*: Bine ai facutu. Astfel de fapte trebnesen sbiciuite.  
Le-am publicatu. S'au repăsat altcumi si pe la noi cu „Istoria romani-  
loru de Ioan Tudnescu.“ Ele sunt mesuri sistematice; nu sciu pone  
candu inse. Déra sà aveamu perseverantia a le paralisa pe cătu se pote.  
— DTale in deosebi stringerele mele de mana.

Dintr-o Dr. G. S. in C. si V. Z. in C. Abonamintele reinnouite sunt  
inregistrate cu multimeam. Salutarile mele!

Dhai si amicului I. S. in Bucuresti: Ti-am priimitu epistol'a. Am  
si facutu ce-va depe la sinodulu nostru. Nu cum-va colonele lui T. voru  
fi dejà pré ingagiate pentru evenimentele cele prospete depe la Dvostra?  
De cumva nu, a-poi da. — Dicu, ca acum nimai scii, ce va si dica a  
nu ave tempu. Sà-lu esploatam déra in modu felositoriu. Felositoriu ar  
fi si continuarea „Latromacbiei“ si mai si altele. Resalutare cordiale!

Lui *Toderica celu cu chico mica*: Ni iertă, dér nu-e voinica. Scrie  
altă ore frica, mai en simbure si mica, e-a-poi dăd' ti-o publica.

Dhai I. B. in C. Am cedita-o fugitive, nu ne potem inca pronun-  
tiá. Déca vomu dispuna de locu si vomu astă-o de interesanta, vomu dă-o.  
Epistol'a adresata siefului Redactiunei s'a predatu la manele proprii. Vei  
primi responsu cătu de curundu in o epistolă separată.

Dhai N. A. in Liss'a. Venim, venim incetisioru, numai ne cam doru  
petiorele, cà caletorim pe diosu, de ore ce abonenii nu ni tramită pa-  
ralele sà ni potem luă unu forspontu. N'avé frica cà vei si satisfacutu  
pentru sumulit'a ce ni-o-ai tramis. Pe celialalti ti-i-amu tramisu, dér'  
pote cà s'au retacită pr'in alte căsi. Esile de alta data inainte la postă  
să li condū, ca sà nu mai retacescă. Altu cum ti i-am mai tramis o data,

## Escusatiune dela Redactiune.

*Flindu-că ne-au incungjuraturu apele de tote  
partile, amu cam intardiatu cu nrulu actualu.  
Ne rugam de iertatiune, cu multa plecatiune,  
poftindu-Vi cele bune.*

\*) Satu in varmeghia Solnoeu-Doboc'a.

Red.